

[Kaj Poulsen]

fundet, således at erhvervslivet kunne fungere bedst muligt?

Derfor kan vi sige, at vi naturligvis er enige i det, de radikale skriver i deres forslag. Jeg tror også, det vil gå op for ministeren, desværre nok alt for sent, at vi nødvendigvis på en eller anden måde må have de offentligt ansatte med i en ordning.

Det radikale venstre har foreslået, at det skal ske igennem en fondsdannelse. Det er intet problem for socialdemokratiet, enten vi skal kalde det for investeringsforeninger, eller vi skal kalde det for amtslige fonde. Så jeg kan se, at vi i hvert fald på det punkt er kommet hinanden i møde, siden vi sidst diskuterede disse problemer. Jeg tror, der er baggrund for, at vi kan komme utrolig tæt på hinanden.

Afgørende for denne reforms gennemførelse er fremtidens udfordringer til dansk erhvervsliv. Vi står et langt skridt inde i informationsamfundet. Vi har forladt industri-samfundets virkninger. Det er baggrunden for, at vi må konstatere, at der i fremtiden skal foretages kolossale investeringer i dansk erhvervsliv, hvis dansk erhvervsliv nogenlunde skal kunne opretholde de værdier, det har i dag, men helst flere værdier.

Disse investeringer skal fremskaffes ved overskudsdelinger, og baggrunden for en videreudvikling af samfundet er, at der bliver mere opsparing i samfundet. Dette er en af måderne at gøre det på.

Jeg synes, at der om de to forslag kan siges sammenfattende, at de på en række områder ligger meget tæt på hinanden, således at det må være muligt at finde løsninger, så vi kan få gennemført en overskudsdeling i Danmark.

Udviklingen af demokratiet til en stor grad af selvforvaltning er tilsyneladende begge partiers opfattelse med hensyn til, hvad der skal ske. Indflydelse for den enkelte i den enkelte virksomhed er hovedformålet. Ansvaret for den enkelte i fællesskab med arbejdskammerater og medarbejdere i de enkelte virksomheder er fælles for begge forslag, og der er enighed om, at vi på en eller anden måde skal have de offentligt ansatte med.

Jeg synes, at disse to forslag er et godt udgangspunkt for det arbejde, vi nu skal i gang med for at få udformet et forslag, så vi kan få påbegyndt reformen om overskudsdeling.

Det må i hvert fald ikke blive den negative, konservative, forbenede holdning, som ministeren gav udtryk for, der skal videreudvikle det danske samfund. Der skal progressive kræfter til.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis have lov til at sige tak til arbejdsministeren for hans gennemgang af de to beslutningsforslag. Det gav mig en helt klar fornemmelse af, at arbejdsministeren har begge ben godt placeret på dansk grund. Det er en væsentlig forudsætning for, at disse ting får det rette perspektiv og et perspektiv, som meget langt ud i fremtiden kan forme de strukturer og de tanker, som vi her i folketinget skal give grundlag for, og som skal udmøntes i privat aktivitet og i en virksomhedsstruktur, som giver medindflydelse på ens egen arbejdsdag, arbejdsrytme og arbejdsforhold og viser, hvorledes en virksomhed skal gebærde sig i forhold til det omgivende samfund.

Det er der grund til at sige tak for. Samtidig vil jeg på det konservative folkepartis vegne af mange grunde afvise det socialdemokratiske beslutningsforslag. Det kan måske komme som en overraskelse for den socialdemokratiske ordfører.

Socialdemokraterne har gennem flere år bevæget sig fra forslag til lov om økonomisk demokrati til lovforslag om lønmodtagernes medejendomsret og nu endelig til et beslutningsforslag om medejendomsret og medbestemmelse via indførelse af overskudsdeling.

Dette sidste forslag indeholder en bureaukratisk, centralistisk opbygning med virksomhedsfonde. Hvis de ansatte og virksomhedens ejere kan blive enige om vilkårene herfor, er der en mulighed. I modsat fald etableres en amtsfond, ledet af et lokalt repræsentantskab, men styret af et såkaldt landsråd med et flertal af repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne.

Det var det, som ordføreren her kaldte for medarbejdernes selvforvaltning, det vil sige, at man placerer sig via sit organisatoriske tilhørsforhold på arbejdsmarkedet i den virksomhed, hvor man er ansat, for ellers ville der ikke være tale om en amtsfond og et landsråd, hvor hovedparten af repræsentanter kommer fra organisationer. Det er den glæde og det medansvar på arbejdsmarkedet,